श्रुतितस् *Adv.* nach der heiligen Lehre.
श्रुतिद्वैध *n.* Zwiespalt in der heiligen Lehre.
श्रुतिपथ *m.* Weg *o.* Bereich des Gehörs.
श्रुतिमन्त् Ohren habend.
श्रुतिमहन्त् grofs in der Wissenschaft, hochgelehrt.
श्रुतिमार्ग *m.* = **श्रुतिपथ**.
श्रुत्कर्ण lauschohrig.
श्रुत्य hörenswert, rühmlich.
श्रुष् (**श्रोषति**, **°ते**) hören; *Partic.* **श्रोषमाण** willfährig.
श्रुष्टि *u.* **श्रुष्टि** *f.* Gehorsam, Willfährigkeit; *Adj.* gehorsam, willig.
श्रुष्टिमन्त् *u.* **श्रुष्टीवन्** (*f.* **°वरी**) = *vor. Adj.*
श्रूयमाणत्व *n.* das Gehörtwerden.
श्रेणि *u.* **श्रेणी** *f.* Reihe, Schar, Menge; Genossenschaft, Zunft, Gilde.
श्रेणिमन्त् von einer Schar begleitet.
श्रेणिशस् *Adv.* reihenweise.
श्रेणीबन्ध *m.* das Bilden einer Reihe.
श्रेणीभूत *Pl.* eine Reihe bildend.
श्रेमन् *m.* Vorrang, Herrlichkeit.
श्रेयस् (*Compar.*) schöner, höher, besser (als **न**); herrlich, vorzüglich, heilsam, glückbringend, glücklich. *n.* das Bessere, gröfseres Glück; das Gute, Glück, Heil.
श्रेयस्काम nach Glück trachtend.
श्रेयोमय vorzüglich.
श्रेयोऽर्थिन् = **श्रेयस्काम**.
श्रेष्ठ (*Superl.*) der schönste, höchste, beste, erste von (*Gen.*, *Loc. o.* —°); besser, vorzüglicher als (*Abl.*). *n.* das Beste.
श्रेष्ठतम *u.* **श्रेष्ठतर** *Superl. u. Compar. zum vor.*
श्रेष्ठता *f.*, **°त्व** *n.* Vorrang, Herrlichkeit.
श्रेष्ठिन् *m.* ein angesehener Mann; Innungsvorsteher, Gildemeister.
श्रैष्ठ्य *n.* Vorrang, erste Stelle.
श्रोण lahm.
श्रोणि *u.* **श्रोणी** *f.* (*adj.* —° *f.* **ई**) Hinterbacke, Hüfte. **श्रोणिमन्त्** starke H. habend.
श्रोतर् *u.* **श्रोतृ** hörend; *m.* Hörer.
श्रोतव्य zu hören, hörenswert.
श्रोत्र *n.* Ohr, Gehör.
श्रोत्रतस् *Adv.* am Ohre.
श्रोत्रपरंपरा *f.* Hörensagen.
श्रोत्रपेय hörenswert (*eig.* mit dem Ohre zu trinken).
श्रोत्रमय im Gehöre bestehend.
श्रोत्रमार्ग *m.* Bereich des Gehörs.
श्रोत्रमूल *n.* Ohrwurzel.
श्रोत्रवन्त् mit Gehör begabt.
श्रोत्रिय studiert, gelehrt. *m.* ein Gelahrter, *bes* ein Brahmane auf der höchsten Stufe.
श्रौत, *f.* **ई** (**श्रा**) auf das Ohr *o.* Gehör bezüglich; zur heiligen Überlieferung gehörig, darauf beruhend, vedisch.
श्रौतसूत्र *n.* ein auf der Çruti beruhendes Sûtra.
श्रौत्र, *f.* **ई** auf das Ohr bezüglich.
श्रौषट् *ein Opferruf.*
श्रौष्टि folgsam.
श्लक्ष्ण glatt, weich, zart. *Abstr.* **श्लक्ष्णता** *f.*
श्लथ् locker werden (*vgl.* **श्रथ्**); *nur Partic.* **श्लथन्त्**. *Caus.* **श्लथयति** lockern, lösen.
श्लथ locker, lose, schlaff. *Abstr.* **°त्व** *n.*
श्लथ mit einem losen Stein bedeckt (*Brunnen*).
श्लथाय्, **°यते** locker, lose werden.
श्लाघ्, **श्लाघते** (**°ति**) Zuversicht haben zu (*Dat.*), prahlen mit, stolz sein auf (*Instr.*); jemd. (*Dat.*) schmeicheln; rühmen, preisen (*Acc.*).
श्लाघन prahlend; *n.* das Prahlen.
श्लाघनीय zu rühmen, preisenswert.
श्लाघा *f.* Prahlerei, Ruhm, Preis.
श्लाघिन् prahlend mit, stolz auf (—°); hochmütig, gepriesen, berühmt.
श्लाघ्य = **श्लाघनीय**; *Abstr.* **°ता** *f.*
श्लाघ्यपद *n.* ehrenvolle Stellung.
श्लाघ्ययौवना *f.* von herrlicher Jugendblüte, ein junges Mädchen.
श्लिष्, **श्लिष्यति**, **°ते** sich anhängen, sich halten *o.* klammern an (*Loc.*, *selten Acc.*), umfassen, umarmen, (sich) zusammenfügen. *p.p.* **श्लिष्ट** hängend, haftend, in sich selbst abgeschlossen, zusammengefügt, verbunden; umfasst *o.* umfasst haltend. *Caus.* **श्लेषयति** zu-